

KYSYMYKSIÄ JA VASTAUKSIA.

327 Kysymys. H. K. Jo pitemmän aikaa on eri paikkakunnilla kuulunut murinaa siitä, että teosofisen kustannusliikkeen kirjat ovat niin tavattoman kalliita, vieläpä sellaisetkin, joilla lukijat eivät tunnusta kovin suurta arvoa olevan, kuten esim. „Valon Herra“. Kuinka tämä asia olisi korjattavissa?

Vastaus. Tämä asia korjaantuu itsestään sitten, kun teosofinen kirjallisuus säännöllisesti leviää niin laajoihin piireihin, että joka kirjasta kannattaa ottaa suuri painos. Painokustannukset ovat suhteellisesti halvemmat, jos painetaan samaa kirjaa kymmen tuhatta kappaletta kuin jos sitä painetaan yksi tuhat. Jos teosofista kirjaa myytäisiin esim. viisi tuhatta kappaletta samassa ajassa kuin nyt myydään viisisataa, voisi sen hinta olla puolet pienempi. Ne jotka moittivat teosofisten kirjojen kalleutta vertaavat niitä tavallisesti uskonnolliseen kirjallisuuteen, jota saadaan pilkkahinnalla, koska sitä leviää kymmenissä tuhansissa kappaleissa, mutta unohtavat, että teosofinen kirjallisuus on joko tieteellistä tai kaunokirjallista laatua. Ja verratkoot ostajat teosofisten kirjojen hintoja tieteellisten ja kaunokirjallisten teosten hintoihin! Mitä tulee kysymyksen toiseen puoleen, siihen nim. että joku julkaisu ei ole yleisön mieleen, on tämä seikka, joka sattuu jokaiselle kustannusliikkeelle. Suuri yleisö saattaa pysyä kylmänä kirjalle, joka joidenkuiden mielestä on ansiokas ja päinvastoin.

328 Kysymys. S. H. Onko hengitysharjoitusten ja mietiskelyn harjoitus terveydelle vahingollista, jos niitä harjoittaa ilman opettajaa, ehkä väärällä tavalla?

Vastaus. Yksinkertainen syvä hengitys ja säännöllisesti harjoitettu ylevä mietiskely ovat sielulliselle ja ruumiilliselle terveydelle erittäin edulliset. Mietiskelystä y. m. seikoista puhutaan pian ilmestyvässä teoksessa „Jeesuksen salakoulu“. Ruumista vahingoittavat umpimähkään harjoitetut fakiirihengitykset ja sielua turmelevat itsekkäiden ja alhaisten asioiden mielessä hautominen.

329 Kysymys. S. H. Herra Ervast sanoi äskettäin eräässä tilaisuudessa seuraavaan tapaan niinpian kuin me näemme itsemme hyväksi, lakkaamme olemasta hyviä; silloin meiltä sulkeutuu ovi Isän valtakuntaan. Eräässä teosofisessa kirjassa sanotaan, että sellaisiksi kuin me itsemme näemme, me ennemmin tai myöhemmin tulemme. Mitä me itsestämme ajattelemme, sitä me olemme. Miten tämä näennäinen ristiriita on selitettävä?

Vastaus. Antamalla kummassakin tapauksessa oikean merkityksen sanalle „itse“. Minä tarkotin sillä alempaa itseämme eli ilmennyttä personallisuuttamme,

mainitsemanne kirja taas ihannekuvaa itsestämme eli ylempää itseämme, joka ei ole ilmennyt.

330 Kysymys. S. H. Luoko opettaja itselleen pahaa karmaa, kun hänen täytyy rangaista oppilaitaan, vieläpä kiivastuakin voidakseen saada järjestystä pysymään luokallaan? Jos, – niin onko oikein jättää opetustoimi, josta hän muuten pitää, ja etsiä muuta tointa?

Vastaus. En tahdo vastata kysymykseen suorasti, vaan vastaan näin: hyvä opettaja, joka työtään rakastaa, sanokoon jumalalleen: „minä teen parastani. Rankaisen ja kiivastun, kun en muuta neuvoa tiedä. Tulkoot seuraukset päälleni.“

331 Kysymys. H. L. Kun Salaisessa Opissa mainitaan, että ihmisessä on sisäinen väri ja ulkonainen väri ja että sisäinen värimuoto kuvaa ihmisen pohjaväriä, niin onko sisäinen aura sitten syntymäplaneetan kanssa samanvärinen vai kuinka se on käsitettävä? Ja minkä planeetan pohjaväri on esimerkiksi kauniin sininen?

Vastaus. Luulen kysyjän käsittäneen asiat oikein. Veenuksen pohjaväri on tummansininen ja Jupiterin vaaleansininen.

332 Kysymys. H. L. Kun otaksun Logoksen elävästä voimasta lähtevän valonsäteen läpäsevän Aurinkokunnan kaikki planeetat ynnä pienet ja suuret maailmat, luulottelen itselleni näin, että mihinkä olentoon tai mihinkä planeettaan kaikkeuden luova voima koskee, niin se planeetta heijastaa oman kehitysmuotonsa värin. Olisiko se näin?

Vastaus. Epäilemättä asian voi esittää sillä tavalla.

333 Kysymys. H. L. Olen kuullut suomalaisen parantajan kerran sanovan pienestä lapsesta, kun se itki kovasti, ettei lapsi näe vielä silmillään tähän maailmaan, sen näköä täytyy parantaa, niin että se näkee fyysilliseen maailmaan. Parantaja kertoi, että useimpia lapsia vaivaa tällainen tauti; ne katselevat henkimaailmaan ja siellä he näkevät hirveitä olennoita, joitten lähentelyä lapsi ei osaa välttää. Parantaja sanoi, että näyt vaivaa aina noin 7 kuukauden loppuun syntymästä. Onko tämä tieto suomalaisille ominainen, koska tunnen useampia, ja onko tämä parantaminen hypnotismia vai onko se jotakin mustaa magiaa? Parantaja ei ilmota keinoansa, vaikka olen udellut, mutta sen tiedän, että silloin kun parannetaan pitää parantajan olla hyvällä tuulella, eikä hermostuneen. Maksua en myöskään ole nähnyt niiden ottavan.

Vastaus. Kyllä se okkultinen tieto, että pieni lapsi näkee enemmän astraliseen kuin fyysilliseen maailmaan, on vanha ja yleinen. Kun lapsen „parantaminen“ tästä luonnollisesta „taudista“ tapahtuu hyvässä tarkoituksessa – joko suggestionin tai maagillisen sokaisemisen avulla, – ei se tietenkään ole mustaa magiaa. Yksinkertaisin keino on, että äiti ympäröi lastaan kauniilla ja suojaavilla ajatuksilla – ja tämä keino lienee tavallisin.

334 Kysymys. Y. H. K. Biologian mukaan käypi muodostumassa oleva ihmisruumis varhaisemmillä sikiö-asteillaan läpi erinäisten eläinmuotojen, kuten polyypin, kalan, matelijan, koiran ja apinan. Näissä muunnoksissa selitetään lyhyesti ja pääpiirteissään kertautuvan sen pitkän kehityksen, joka on käynyt ennen ihmisen esiintymistä. Voidaanko johtopäätöstä sovittaa salatieteelliseen kantaan „ihmisen sukupuusta“, toisin sanoen, voidaanko ajatella, että ne muodot, joihinkä nykyistä ihmiskuntaamme elähyttävät monaadit ovat pukeutuneina esim. kuumanvantarassa, jollakin tapaa heijastuisivat monadien nykyisen muodon kehityksessä sen sikiöasteella?

Vastaus. Sitä tuskin luulen, sillä eri monaadit ovat kulkeneet eri eläinmuotojen läpi, jotavastoin jokainen ihmisembryo ontogenetisesti toistaa saman lajikehityksen. Biogenetinen peruslaki perustuu siihen tosiseikkaan, että ihmisen fyysillistä syntyperää ei tarvitse sekottaa monadiseen eikä manasiseen sukuperään. Fyysillinen ihmismuoto on fyysillisen luomisen tulos, toisin sanoen jumalien avustamien alempain luonnonhaltiain muodostama.

(Tietäjä 1915 Tammikuu N:o 1, s. 40-42)

KYSYMYKSIÄ JA VASTAUKSIA.

335 Kysymys. V. L. Eläimillä ei ole muistia, olen kuullut väitettävän. Eikä edes sellaiset eläimet kuin nuo kuuluisat Elberfeldin hevoset ole poikkeuksia, vaikka tietysti vielä kuuluvat joukkosieluun? Miten muuten „muistaisivat“ suorittaa laskentotehtävä sekä ilmasta ajatuksiaan koputuksilla?

Vastaus. Niinkauan kuin eläin kuuluu joukkosieluun, asuu muisti tässä joukkosieluun kuuluvissa yksityisissä eläimissä erikseen. Mutta heti kun yksilöllinen eläin alkaa irtautua joukkosielusta, alkaa sille muodostua oma yksilöllinen muisti. Muisti näet: asuu n. k. syruumiissa, joka on yksilöllisyyden varsinainen verho. Elberfeldin hevoset olivat luultavasti parhaillaan yksilöitymässä.

336 Kysymys. V. L. Raamatussa sanotaan; syntiä pyhää henkeä vastaan ei anneta anteeksi. Miten se selitetään?

Vastaus. Yhden selityksen olen antanut kirjassa „Kirkonopin teosofia“ (siv. 24-26), jota kehotan kysyjää lukemaan.

337 Kysymys. H. L. Kun ihmisen sisänäkemys alkaa avautua, niin elämä muuttuu kovin katkeraksi, ikäänkuin inisi itseensä toisten huolia ja ikävyyksiä: kaikkialla näkee kylmiä ja itsekkäitä ihmisiä, jotka ahertavat oman mukavuutensa eteen ja hymyilevät köyhille ivahymyä. Kuinka näin pitää oleman?

Vastaus. Kuten kysyjä itse sanoo: sisäinen näkemys on silloin alussa. Kun se enemmän syventyy, näkee hyvää ja kaunistakin. Saamme tunkeutua sangen syvälle ja nousta sangen korkealle, ennenkuin tapaamme sen rauhan, joka on „hyvän ja pahan tuolla puolen“.

338 Kysymys. H. L. Miksi tieto korkeammista maailmoista tulee ensin tunteena ja sielun aavistuksena ja sitten näkemyksenä viimeiksi? Miksi ei se kohta avaudu näkönä?

Vastaus. Kysymys koskee astralista maailmaa. Astraliset aistit heräävät (tshakrojen elvyttäminen tapahtuu) vississä järjestyksessä; niistä tunto (haju, maku) ensimmäisenä, sitten näkö ja kuulo; lopulta kaikki nämä aistit sulautuvat yhteen kuudenneksi aistiksi, varsinaiseksi astraliseksi selvänäköisyydeksi, joka siis samalla on selväkuuloisuutta j. n. e. toimiessaan astralitasolla.

339 Kysymys. S. J. Jos joku kanssaveljemme on karmallisena seurauksena saanut jonkun kärsimyksen, niin teemmekö teosofiselta kannalta katsottuna oikein, koettaessamme säälistä ja osanotosta jollakin tavoin poistaa tuon ystävämme kärsimyksiä? Omasta kokemuksestani olen tullut huomaamaan, että kärsimys on sitä, joka todellisuudessa puhdistaa ja kohottaa ihmisen henkistä kehitystä. Eikö siis näin ollen toimintamme seuraukset ole päinvastaiset, jos onnistumme poistamaan tuon ystävämme kärsimyksiä ja hänen kehityksensä jääpi vaille niitä kokemuksia, jotka hän olisi saavuttanut kuluttamalla loppuun syittensä seuraukset?

Vastaus. Niinkauan kuin emme tiedä, mikä toisen ihmisen karma on ja koska se loppuu erinäisessä tapauksessa, ei ole olemassa meille käytännössä muuta kuin yksi „teosofinen kanta“: veljeys, joka käskee auttamaan. Toista on teoriassa. Teorian mukaan asetamme elämämme kokonaisuudessaan. Jos esim. olemme vakuutetut siitä, että aineellinen apu useimmiten menee hukkaan, järjestämme oman elämämme niin köyhäksi ja yksinkertaiseksi, ettemme kykenekään aineellisesti auttamaan. Ja jos

olemme vakuutetut siitä, että ainoa todellinen apu on henkistä laatua, koetamme hankkia itsellemme henkistä tietoa ja rikkautta, että kykenisimme auttamaan. Mutta avun antamisesta emme kykene kieltäytymään; sillä karman lakia – jos niin voisimme sanoa – korkeampi on rakkauden laki.

(Tietäjä 1915 Huhtikuu N:o 4, s. 189-191)

KYSYMYKSIÄ JA VASTAUKSIA.

340 Kysymys. K. M. Teosofista kirjallisuutta on yleensä vaikea tajuta. Mistä on alottelijan alettava, mitä kirjoja lukemalla, päästäkseen täyteen selvyyteen teosofisista opeista?

Vastaus. Täyteen selvyyteen teosofisista opeista ei voi äkkipikaa toivoa pääsevänsä. Se on vuosikausien työ eikä tapahdu lukemalla yksistään, vaan myös elämällä ja ajattelemalla. Eläkää teosofiaa, oli madame Blavatskyn tapana sanoa, niin saatte kokea sen totuutta. Mutta voidaksemme sitä tehdä, täytyy meidän olla selvillä teosofian hengestä ja teosofisista perusopeista. Ja näiden perille päästäksemme tulee meidän välttämättä lukea ja tutkia. Jos nyt lukujärjestystä alottelijalle ehdottaisin, sanoisin, että alussa seuraavat kirjat sopivat luettaviksi: Teosofia ja Teosofinen Seura, Oletko teosofi?, Valoa kohti, Suuret ihmeet, Mistä ja mihin?, Teosofian avain, Aikain Viisaus, Teosofia (Steiner).

341 Kysymys. H. L. Mistä aiheutuu, että ihminen, joka tahtoi jotakin hyvää maailmassa tehdä, näkee kaiken mahdottomaksi ja tuntee, ikäänkuin saisi varoituksen itseltään, että ei vielä ole aika?

Vastaus. Jos ihminen tahtoo tehdä niin sanoakseni luvallista hyvää, ei hänen korkeampi itsensä häntä siitä kiellä. Mutta jos hyvä, johon hän tähtää, on okkultista laatua ja kuuluu viisauden piiriin, silloin on ensin lupa saatava.

342 Kysymys. H. L. Kuinka karma on niin armoton ihmistä kohtaan, että kellä herää älyn ominaisuudet toimimaan henkisillä tasoilla, niin hänellä on ruumis kytkettyä aineen maailmaan, ettei voi itseänsä nostaa?

Vastaus. Jos äly herää, on sen tehtävä puhdistaa ruumista ja olosuhteita; sen tila ei ole toivoton. Mutta tässä on ehkä kysymys psyykkisistä kyvyistä (salaisista aisteista) ja niiden herääminen on nykyisessä kehityskaudessa vielä ennen aikaista. Sellainen

ihminen joutuu aina omituiseen tilaan, sillä hänen fyysillinen karmansa ei ota näitä uusia kykyjä lukuun eikä niiden johdosta helpotu.

343 Kysymys. H. L. „Missä kristuslapsi ruumistuu, siellä rauha loistaa, iloitaan taivaassa ja maan päällä“, sanoo ikivanha viisaus. Mutta evankeliumit kertovat hirveistä vainoista, jotka alkoivat pari vuotta Jeesuksen syntymän jälkeen ja joiden tarkoituksena oli murhauttaa Jeesuslapsi. Kuinka tämä mysteeri oli käsitettävissä?

Vastaus. Rauha vallitsee silloin kun lapsi syntyy. Vasta sen jälkeen alkaa maailman vaino. Tämä on aivan okkultisten lakien mukaista. Vrt. kirjoja „Kristinuskon salainen puoli“ ja „Jeesuksen salakoulu“.

344 Kysymys. H. L. Nyt odotetaan suurella toivolla koko maailmassa uuden opettajan tuloa. Hänen pitäisi tuoda rauhan sanoma ihmisten keskuuteen. Mutta maailma on nyt käännetty veristen taistelujen kentäksi. Kuinka tämä on selitettävissä?

Vastaus. Ehkä sota on ukkosenilma, joka puhdistaa ja siten valmistaa rauhaa. Tällä en tarkoita, että sota olisi toimeenpantu sitä varten, että maailman aura puhdistuisi ja rauhottuisi ja valmistuisi vastaanottamaan uutta ohjausta. Sotaa ei ole toimeenpantu ollenkaan henkiselä taholta. Henkiset voimat ovat koettaneet sitä estää, sen tarpeellisuutta poistaa. Mutta maailman paha karma on ollut ylivoimainen, ihmisten itsekkyyt ja sokeus niin suuri, että rauhan voimat hetkeksi ovat kukistuneet. Kun paha tyhjentää itsensä, sitten vasta hyvän voima taas nousee ja silloin näkyy, että pahakin on palvellut hyvää, että sotakin on ollut suuri saarna rauhanaatteen puolesta.

(Tietäjä 1915 Syyskuu N:o 9, s. 356-357)

KYSYMYKSIÄ JA VASTAUKSIA.

345 Kysymys M. N. Patanjalin Yoga-systeemin niyama, osastoon kuuluu: sisäinen ja ulkonainen puhdistus, tyytyväisyys, kuoletus, tutkiminen ja jumalanpalvelus. Mitä tarkoittaa viimeksi mainittu? Mitä on, tässä yhteydessä otettuna, jumalanpalvelus? Voisinko saada määritelmän ja lyhyitä ohjeita käytäntöä varten?

Vastaus. „Jumalanpalvelus“ on huono suomennos. On oleva: harras antautuminen (jumalalle). Lukekaa mitä tässä olen kirjottanut kirjoissa „Suuret Uskonnot“, siv. 77 j. s., ja „Salainen Oppi y. m. kirjoituksia“, siv. 30-36.

346 *Kysymys A. S.* Olen muutamain ihmisten kuullut sanovan, että he näkevät kuolleista unta, kun tulee sadeilma, sekä itse myös monta kertaa havainnut samaa. Mikä mahtaa sellaisen aiheuttaa?

Vastaus. Tämä ilmiö kuuluu n. s. unisymboliikkaan. Lähestyvä sadeilma vaikuttaa nukkuvan ruumiin herkkään hermostoon ja aivotajunnan symbolisoiva kyky tutkitsee fyysillis-eetterisen vaikutuksen mielikuvan muodossa. Minkätähden tässä tapauksessa usein vainajan muotoa käytetään sateen vertauskuvana, on vaikeampi tietää. Nukkuvan ruumiin aivotajunnalla on oma kuvakielensä ja eri yksilöillä tämä kuvakieli on erilainen, mutta joitakuita mielikuvia näkyy yleisemmin käytettävän. Kaikki n. k. unikirjat perustavat selityksensä alkuaan siihen havaintoon, että unisymboliikka muutamissa tapauksissa on yhdenlainen useilla ihmisillä. Ilman muuta kuitenkin ymmärrämme, että useimmissa tapauksissa sellainen kaavojen mukainen unien selitys lievinmin sanoen on hatara. Jokaisen unemäkijän täytyy itse löytää oman vertauskuvakielensä avaimet.

347 *Kysymys A. S.* Kirjasessa „Mestarin jalkojen juuressa“, esipuheen lopussa sanotaan: Jos viittausta ei huomata, jos sana hukataan, niin se on menetetty ikuisesti, sillä Hän ei puhu kahta kertaa. Mitenkä tämä on ymmärrettävä?

Vastaus. Jos „Hän“ tarkoittaisi Mestaria omassa sisässämme, olisi väite väärä, sillä Mestarin ääni sydämessämme, järjessämme ja omassatunnossamme aina kuuluu, kun me vain tahdomme kuunnella. Toisin on laita, jos „Hän“ tarkoittaa tuntemaamme personallista Mestaria. Jos minulla on opettajana Mestari, jota personallisesti tunnen, jonka luona voin käydä, jolta neuvoja ja opetuksia voin saada, silloin minun tietysti täytyy ottaa varteen hänen viittauksensa ja sanansa, sillä hän ei tuhlaa sanojaan. Minkä hän on sanonut, sen hän on sanonut. Samaa käskyä hän ei uudista.

(Tietäjä 1915 Joulukuu N:o 12, s. 501-502)